

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118207908
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3118207908.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej vo veci navrhovateľky S. B., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky W. Y., bytom P. nad B., V. Z. XXXX/XXX proti osobe povinnej výživným-otcovi navrhovateľky G. B., štátnemu občanovi E. Y., bytom E. Y., V. X - S., V. V. XXX/X, o zvýšenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie osoby povinnej výživným proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/195/2018-243 zo dňa 16. septembra 2020, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil otcovi navrhovateľky ako osobe povinnej výživným povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 150,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, s účinnosťou od 01.09.2018, čím sa zvyšuje jeho doterajšia vyživovacia povinnosť zo sumy 75,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne a dlh na výživnom pre navrhovateľku za obdobie od 01.09.2018 do rozhodnutia súdu vo výške 1.875,- eur súd povolil otcovi navrhovateľky splácať popri bežnom výživnom k rukám navrhovateľky v mesačných splátkach po 53,- eur s účinnosťou zaplataenia prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok. Týmto v časti výživného zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/176/2011-154 zo dňa 04.10.2012. O náhrade trov konania súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že návrhom na začatie konania podaným ešte v čase maloletosti navrhovateľky sa matka navrhovateľky domáhala zvýšenia výživného pre maloletú S. na sumu 150,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2018. Zameškané výživné žiadala, aby otec splácal po 20,- eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že výživné otca na maloletú v sume 75,- eur mesačne bolo stanovené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 18C/109/2006-42 zo dňa 12.03.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 03.05.2006. Od 01.09.2018 nastupuje do prvého ročníka strednej odbornej školy v Trenčíne, odbor kaderníčka. Matka mala s nástupom maloletej zvýšené výdavky a ďalšie ešte bude mať. Otec maloletej ničím navyše neprispieva, ani k sviatkom, žiadny osobný kontakt s maloletou nemá. Matka maloletej je zamestnaná ako operátor kvality s čistým mesačným príjmom cca 550,- eur. Má ešte syna z predchádzajúceho manželstva, ktorý má 20 rokov, je študent obchodnej akadémie, má aj voči nemu vyživovaciu povinnosť. Po tom, čo maloletá Kristína nadobudla počas konania plnoletosť, pripojila sa k návrhu matky na zvýšenie výživného.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/176/2011-154 zo dňa 04.10.2012 bola otcovi navrhovateľky zvýšená vyživovacia povinnosť k navrhovateľke za obdobie od 01.06.2011 do 30.11.2011 z dovtedajších 2.000,- Sk mesačne na 75,- eur mesačne, za obdobie od 01.12.2011 do 31.01.2012 z dovtedajších 2.000,- Sk mesačne na 70,- eur mesačne a s účinnosťou od 01.02.2012 naďalej z dovtedajších 2.000,- Sk mesačne na 75,- eur mesačne. Dlh na výživnom za obdobie od 01.06.2011 do 30.09.2012 vo výške 127,92 eur súd povolil otcovi splácať popri bežnom výživnom v mesačných splátkach po 5,- eur. Súd zrušil tvorbu úspor, ktorou mal otec poukazovať sumu 500,- Sk mesačne na osobitný účet navrhovateľky. Návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti bol zamietnutý. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka navrhovateľky bola rozvedená a okrem vtedy maloletej navrhovateľky mala ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému O., nar. XX.XX.XXXX. Otec maloletého O. prispieval na jeho výživu sumou vo výške 40,- eur mesačne, ale dobrovoľne prispieval aj viac a aj naturálnou formou. Spolu s maloletými deťmi a plnoletým synom Q. žila matka navrhovateľky v trojizbovom byte, ktorý bol družstevný. Náklady na bývanie predstavovali sumu 190,- eur mesačne. Bola zamestnaná ako operátorka výroby v spoločnosti Daejung Europe s.r.o., Dubnica nad Váhom, kde za obdobie od 10/2011 do 07/2012 dosiahla priemerný mesačný príjem vo výške 271,- eur netto vrátane dvoch náhrad PN. Otec navrhovateľky pri výsluchu pred dožiadaným súdom dňa 25.01.2012 uviedol, že v roku 2011 bol dvakrát nezamestnaný. Od 16.01.2012 bol zamestnaný u Českej pošty ako poštový doručovateľ s príjmom vo výške 15.480,- Kč, kde mu však plynula skúšobná doba a nevedel uviesť, či jeho pracovný pomer bude trvať aj po jej uplynutí. Bol ženatý s X. B., manželstvo uzatvorili dňa XX.XX.XXXX, manželka bola na materskej dovolenke a poberala peňažnú pomoc v materstve vo výške 3.800,- Kč. Okrem navrhovateľky mal otec ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému R., nar. XX.XX.XXXX, ktorý pochádzal z jeho vtedajšieho manželstva. Okrem toho mal vyživovaciu povinnosť k maloletému X., nar. XX.XX.XXXX. Vyživovaciu povinnosť k maloletému X. mal určenú rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 8 sp.zn. P 243/98 vo výške 1.800,- Kč. Poukázal na skutočnosť, že jeho manželka má ešte dve vyživovacie povinnosti k jej maloletým deťom pochádzajúcim z jej predchádzajúcich vzťahov, kedy otcovia jej dcér si riadne neplnia svoje vyživovacie povinnosti, a preto sa on podieľa aj na výžive manželkiných detí. Spoločne bývali v nájomnom obecnom byte, kde náklady na bývanie celkovo predstavujú sumu 10.500,- Kč (nájom 5.145,- Kč, plyn 1.650,- Kč, elektrina 2.410,- Kč a 180,- Kč poplatok za televíziu). Ďalej uviedol, že sú proti nemu vedené tri exekúcie, prvá na výživné na navrhovateľku, kde vyčísli dlh na cca 50.000,- Kč, druhá na splatenie úveru, ktorý si zobral ešte za trvania manželstva s matkou navrhovateľky vo výške 50.000,- Kč a tretia na splatenie úveru vo výške 85.000,- Kč. Tiež uviedol, že matka navrhovateľky mu v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva bola povinná vyplatiť 17.000,- eur, ale doposiaľ tak neurobila. Navrhovateľka bola v tom čase maloletá, mala 10 rokov a navštevovala štvrtý ročník ZŠ. Navštevovala klub mažoretiek, kde sa platil poplatok 2,- eurá mesačne plus matke vznikali náklady s nákupom oblečenia, paličiek a podobne. Tiež navštevovala centrum voľného času. Odborné ambulancie nenavštevovala a už nenavštevovala ani tanečný krúžok, z ktorého ju musela matka odhlásiť. V súčasnosti navrhovateľka navštevuje 3. ročník SOŠ obchodu a služieb v Trenčíne. Študuje 3-ročný študijný odbor kaderníčka. Má výdavky na cestovné do školy, stravuje sa v školskej jedálni, pričom stravné v januári 2020 predstavovalo sumu 21,30 eur. Musí nosiť predpísané oblečenie a obuv, ktoré pravidelne treba obmieňať, keď sa zašpiní, pretože je bielej farby. Pred nástupom do školy mala výdavky na predpísané ošatenie na prax 80,20 eur. Musí si dokupovať laky, farby, sponky, nožnice. V škole platí ZRPŠ. Dostáva vreckové od 25,- do 40,- eur. Má mobilný telefón s poplatkom cca 20,- eur mesačne. Má výdavky na výlety, exkurzie zo školy. Navštevuje kardiologickú ambulanciu, musí nosiť kardiologický náramok, ktorý stál 30,- eur. V 2/2020 absolvovala operáciu, týždeň bola v nemocnici, jej matka bola s ňou v nemocnici. Za pobyt v nemocnici jej matka platila 19,80 eur. V roku 2020 bola aj v kúpeľoch, rovnako aj matka musela byť s ňou. Ona doplácala 47,60 eur, pretože ostatné výdavky z kúpeľov hradila poisťovňa. Jej matka si musela platiť celý pobyt, čo stálo 336,- eur, plus mali výdavky na cestovné, oblečenie, stravu, hygienické potreby. Musela si kúpiť čip, za ktorý zaplatila 5,- eur. Kvôli zdravotným problémom musí nosiť ortopedické topánky, ktoré používa na praxi a stoja 50,- eur. V roku 2020 mala výdavky na zubára vo výške 129,01 eur. Matka navrhovateľky je rozvedená. Podľa lustrácie v SP je od 20.10.2011 zamestnaná u zamestnávateľa Daejung Europe s.r.o., u ktorého sa jej vymeriavací základ v období od 09/2017 do 07/2020 pohyboval od 0,- do 1.901,39 eur. Od 16.01.2019 poberá invalidný dôchodok vo výške 184,70 eur mesačne. V období od 02/2018 do 07/2020 poberala nemocenské a ošetrovné spolu vo výške 6.732,10 eur. Má ešte vyživovaciu povinnosť k plnoletému O., nar. XX.XX.XXXX. Výživné pre Borisa bolo jeho otcovi určené vo výške 1.100,- Sk, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/250/2006-24 zo dňa 24.10.2006. Matka s navrhovateľkou a O. bývajú v prenajatom byte, kde platia nájomné vrátane energií 350,- eur mesačne. Otec navrhovateľky bol

od 27.02.2012 do 31.08.2017 a od 22.03.2018 do 05.11.2019 zamestnaný u zamestnávateľa UNITED BAKERIE a.s., u ktorého v roku 2017 od 27.02. do 31.08. dosiahol čistú mzdu spolu 130.030,- Kč, v roku 2018 od 22.03.2018 do 31.12.2018 dosiahol spolu čistú mzdu 227.527,- Kč, v roku 2019 od 01.01. do 05.11. dosiahol čistú mzdu vo výške spolu 216.758,- Kč. Podľa oznámenia zamestnávateľa otec ukončil pracovný pomer dohodou ku dňu 05.11.2019. O ukončenie pracovného pomeru žiadal otec z rodinných dôvodov, ktoré nešpecifikoval. Na základe pracovnej zmluvy otec pracoval od 11.11.2019 do 17.01.2020 u zamestnávateľa Mliekareň Pragolaktos, a.s. Praha ako strojník. V 11/2019 dosiahol u uvedeného zamestnávateľa čistú mzdu 11.655,- Kč, v 12/2019 - 17.787,- Kč a v 01/2020 - 15.543,- Kč. Od 28.04.2020 do 25.06.2020 bol otec zamestnaný ako skladník u zamestnávateľa Madeta a.s. so stanovenou základnou hodinovou mzdou 104,- Kč, mesačné prémie v rozpätí 0 - 20 %. Od 10.07.2020 je otec zamestnaný u zamestnávateľa Albert Česká republika, s.r.o. ako predavač špecialista s tarifnou mzdou 146,- Kč brutto. Otcovi podľa jeho vyjadrenia v roku 2015 odbudla vyživovacia povinnosť k synovi Jindřichovi, naposledy stanovená rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 8 sp. zn. P/243/98 zo dňa 20.10.2003 vo výške 1.800,- Kč. Otec navrhovateľky je ženatý, žije so svojou manželkou X. B. v byte, ktorý patrí manželke, na ktorý si vzala hypotéku u ČSOB, a.s. vo výške 1.750.000,- Kč, ktorú splácajú po 8.500,- Kč mesačne. Platia nájomné 8.299,- Kč mesačne, plyn 2.200,- Kč mesačne, elektrinu 1.800,- Kč mesačne. Ďalšie výdavky predstavujú výdavky na syna, a to školská družina 250,- Kč mesačne, obedy v školskej jedálni 494,- Kč mesačne, krúžok florbalu 600,- Kč polročne. Ďalej platí cestovné na MHD v Prahe 1.100,- Kč mesačne spolu pre neho a manželku. Manželka si vzala pôžičku na rekonštrukciu kuchyne 250.000,- Kč, ktorú splácajú po 3.821,- Kč mesačne. Ďalej platí 1.000,- Kč mesačne pôžičku S. Z., ktorý mu požičal 40.000,- Kč na trovy konania vo veci vypořádanie BSM manželov. Z pôvodnej čiastky mu zostáva zaplatiť 20.000,- Kč. Ďalej platia telefóny 1.100,- Kč mesačne a internet a TV 800,- Kč mesačne. Jeho zdravotný stav je dobrý, bez zvýšených výdavkov. Jeho syn Ondrej má zdravotné problémy, takže mu kupujú lieky za 100,- Kč na tri mesiace. Nosí okuliare, ktoré mu kúpili v 5/2018 za sumu 2.994,- Kč. Zdravotný stav manželky je dobrý, bez zvýšených výdavkov. Syn navštevuje 3. triedu ZŠ, platili mu ZRPŠ 250,- Kč polročne. Ďalej bol syn v škole v prírode v 1. triede, čo stálo 3.500,- Kč. Mesačne platí výživné na navrhovateľku 75,- eur. Do r. 2015 platil výživné na syna X. 1.800,- Kč mesačne. Manželke otca bola s účinnosťou od 24.02.2020 priznaná podpora v nezamestnanosti vo výške 9.246,- Kč do 31.03. a následne vo výške 8.322,- Kč. Z ponuky voľných pracovných miest internetového portálu www.prace.cz/nabidka sú zrejmé voľné pracovné miesta predavača u zamestnávateľa Albi Česká republika s možnosťou dosiahnuť príjem od 24 - 26.000,- Kč, predavača v predajniach Pont to go Praha s príjmom 23.300 - 27.800,- Kč, predavača športových potrieb Praha Modřany 24.000 - 30.000,- Kč, skladníka vo Footshope s.r.o. od 26.000 - 30.000,- Kč, skladníka Happy Ski spor, 24.000 - 30.000,- Kč, skladníka Aci-auto componenst internationals s.r.o., 24.000 - 30.000,- Kč, skladníka - Lepší práce s.r.o. 28.000 - 31.000,- Kč, skladníka - K&V Elektro a.s. 22.000 - 36.000,- Kč, skladníka Eco - F a.s. 25.000 - 30.000,- Kč, vedúceho expedície zásielok Česka Group a.s. s príjmom 30.000 - 45.000,- Kč, skladníka - Ubiquiti International Holging B.V. s príjmom 34.000,- Kč.

4. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine. Uviedol, že pri návrhu na zvýšenie výživného je povinný skúmať, či od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov účastníkov konania, ktorá by odôvodňovala zmenu vyživovacej povinnosti. V danej veci bolo preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k dcére-navrhovateľke, ku ktorej došlo pred takmer ôsmymi rokmi, nastala zmena pomerov ako na strane účastníkov konania, tak i objektívne rastom životných nákladov. K podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie výživného došlo na strane navrhovateľky, ktorá je vekovo staršia, vzrástli jej náklady spojené s návštevou strednej školy mimo miesta jej bydliska, rovnako vzrástli náklady na jej stravu, ošatenie, hygienu, zdravotnú starostlivosť (kúpeľná liečba, hospitalizácia v nemocnici, výdavky na zubára, kardiologický náramok, ortopedickú obuv). Zatiaľ, čo pri predchádzajúcej úprave výživného mala navrhovateľka 10 rokov, navštevovala prvý stupeň ZŠ, v súčasnosti má 18 rokov, od 09/2018 navštevuje strednú školu, v dôsledku čoho jej potreby vzrástli primerane jej veku a návšteve školy. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom pre navrhovateľku bola matka zamestnaná a za obdobie od 10/2011 do 07/2012 dosiahla priemerný mesačný príjem vo výške 271,- eur netto vrátane dvoch náhrad PN. Okrem navrhovateľky mala aj vyživovaciu povinnosť k maloletému O., nar. XX.XX.XXXX. Podľa lustrácie v SP je matka od 20.10.2011 zamestnaná u zamestnávateľa Daejung Europe s. r. o., u ktorého sa jej vymeriavací základ v období od 09/2017 do 07/2020 pohyboval od 0,- do 1.901,39 eur. Od 16.01.2019 poberá invalidný dôchodok vo výške 184,70 eur mesačne. V období od 02/2018 do 07/2020 poberala nemocenské a ošetrovné spolu vo výške 6.732,10 eur. Stále ešte má vyživovaciu povinnosť

k plnoletému synovi O.. Výživné pre O. bolo jeho otcovi určené vo výške 1.100,- Sk, a to rozsudkom súdu. Matka s navrhovateľkou a O. bývajú v prenajatom byte, kde platia nájomné vrátane energií 350,- eur mesačne. Otec maloletej v čase posledného určenia výživného, a to od 16.01.2012, bol zamestnaný u Českej pošty ako poštový doručovateľ s príjmom vo výške 15.480,- Kč. Okrem navrhovateľky mal ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému Ondřejovi, nar. XX.XX.XXXX. Okrem toho mal vyživovaciu povinnosť k maloletému X., nar. XX.XX.XXXX. Vyživovaciu povinnosť k maloletému X. mal určenú vo výške 1.800,- Kč. V roku 2017, od 27.02. do 31.08., dosiahol otec navrhovateľky v zamestnaní čistú mzdu spolu 130.030,- Kč, v roku 2018, od 22.03.2018 do 31.12.2018, dosiahol spolu čistú mzdu 227.527,- Kč a v roku 2019, od 01.01. do 05.11., dosiahol čistú mzdu vo výške spolu 216.758,- Kč. Podľa oznámenia zamestnávateľa otec ukončil pracovný pomer dohodou ku dňu 05.11.2019 na žiadosť otca navrhovateľky z rodinných dôvodov, ktoré ale nešpecifikoval. Od 11.11.2019 do 17.01.2020 otec pracoval u ďalšieho zamestnávateľa. V 11/2019 dosiahol čistú mzdu 11.655,- Kč, v 12/2019 - 17.787,- Kč a v 01/2020 - 15.543,- Kč. Od 28.04.2020 do 25.06.2020 bol otec zamestnaný ako skladník u ďalšieho zamestnávateľa so stanovenou základnou hodinovou mzdou 104,- Kč a s mesačnými prémiami v rozpätí 0 - 20 %. Od 10.07.2020 je otec zamestnaný u zamestnávateľa Albert Česká republika, s.r.o. ako predavač špecialista s tarifnou mzdou 146,- Kč brutto. Otcovi podľa jeho vyjadrenia v roku 2015 odbudla vyživovacia povinnosť k synovi X., naposledy stanovená vo výške 1.800,- Kč. Otec navrhovateľky je ženatý, žije so svojou manželkou v byte, ktorý patrí manželke. Ich výdavky na domácnosť a výživu syna R. sú uvedené vyššie. Manželke otca bola s účinnosťou od 24.02.2020 priznaná podpora v nezamestnanosti vo výške 9.246,- Kč do 31.03. a následne vo výške 8.322,- Kč. S poukazom na takto zistené pomery účastníkov konania dospel súd k záveru, že návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti bol podaný dôvodne. Na strane navrhovateľky došlo k výraznému nárastu nákladov súvisiacich najmä s jej vekom, návštevou strednej školy mimo miesta jej bydliska. Okrem toho má matka navrhovateľky výdavky spojené so zabezpečením bývania dcéry, náklady na jej ošatenie, hygienu, stravu a zdravotnú starostlivosť. Čo sa týka majetkových a zárobkových pomerov otca, vykonaným dokazovaním bolo zistené, že otec je od 10.07.2020 zamestnaný u zamestnávateľa Albert Česká republika, s. r. o. ako predavač špecialista s tarifnou mzdou 146,- Kč brutto, čo pri sošesťdesiatich odpracovaných hodinách predstavuje 22.400,- Kč brutto. Súd však nemohol akceptovať to, že otec aktuálne dosahuje príjem 22.400,- Kč brutto a ani nemohol prihliadať na jeho predchádzajúce nižšie príjmy u zamestnávateľov zistených v rozhodnom období, t. j. príjmy otca zistené po podaní návrhu na zvýšenie výživného na súd, a to za situácie, že vykonaným dokazovaním sa súdu podarilo zistiť ponuky voľných pracovných miest z internetového portálu www.prace.cz/nabidka, pričom vykonávaním týchto prác by otec mohol získať príjem od 24.000,- do 45.000,- Kč. Okrem uvedeného súd pri určení výživného pre navrhovateľku zohľadnil aj skutočnosť, že v roku 2015 mu odbudla vyživovacia povinnosť k synovi X., ktorá mu bola stanovená vo výške 1.800,- Kč, a tieto finančné prostriedky by mal otec vynakladať na potreby S. a na potreby maloletého R., na ktorú vyživovaciu povinnosť otca pri posudzovaní jeho vyživovacej povinnosti k navrhovateľke súd prihliadal. Pri posúdení vyživovacej povinnosti otca k navrhovateľke súd otcovi nezohľadnil splácanie pôžičky po 1.000,- Kč mesačne S. Z., pretože výživné má prednosť pred inými výdavkami otca dieťaťa. S prihliadnutím na oprávnené potreby navrhovateľky, potencionálne možnosti jej otca dosahovať príjem od 24.000,- do 45.000,- Kč i s prihliadnutím na ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca k maloletému R., súd považoval za primerané zvýšenie výživného zo strany otca pre navrhovateľku na sumu 150,- eur mesačne, a to od mesiaca, v ktorom matka navrhovateľky podala návrh na zvýšenie výživného na súd, keďže v septembri 2018 navrhovateľka začala navštevovať strednú školu.

5. Keďže výživné súd zvýšil späťne od 01.09.2018, výška dlžného výživného otca na navrhovateľku predstavovala do rozhodnutia súdu sumu 1.875,- eur (25 mesiacov //09/2018 - 09/2020//) a 75,- eur ako rozdiel medzi doteraz určeným výživným vo výške 75,- eur a zvýšeným výživným. Tento zameškaný dlh povolil súd otcovi splácať v splátkach po 53,- eur mesačne s účinnosťou od zaplatenia prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok. Výšku splátok súd určil s poukazom na výšku bežného výživného, výšku dlhu na zameškanom výživnom a tiež s poukazom na potencionálnu výšku príjmu, ktorú by otec mohol dosahovať tak, aby tento dlh bol zaplatený najneskôr do troch rokov.

6. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok /ďalej len CMP/.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec navrhovateľky ako osoba povinná výživným. Uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti k navrhovateľke a túto sa aj snažil plniť, tak ako mu bola

stanovená súdom. Teraz mu však výživné na navrhovateľku bolo zvýšené na dvojnásobok a to je úplne mimo jeho finančné možnosti a ohrozuje to samotnú existenciu jeho súčasnej rodiny. Poukázal na to, že po rozvode manželstva s matkou navrhovateľky odišiel do Čiech a matke navrhovateľky zostal zariadený trojizbový byt a auto, v celkovej hodnote 1.450.000,- Kč. Pri vyporiadaní BSM bola matke navrhovateľky určená povinnosť vyplatiť mu 500.000,- Kč, z ktorej sumy mu však doposiaľ zaplatila len 20.000,- Kč. V tomto zmysle je otázka, prečo matka navrhovateľky spolu s navrhovateľkou žijú v nájomnom byte, keď im on byt zanechal a prečo by sa teda mal podieľať na výdavkoch na ich súčasné nájomné bývanie. Ďalej otec navrhovateľky namietol, že zisťovanie jeho potencionálneho príjmu cestou inzerátov nie je relevantné. V súčasnosti hospodárstvo klesá a v Prahe je prakticky nemožné získať brigádu, výška platov je neistá. K nalákaniu nových zamestnancov firmy používajú rôzne tvrdenia, ktoré sú celkom nereálne, až vymyslené. Jeho príjem, napriek všetkej snahe, nikdy neprekročil 30.000,- Kč mesačne. Rovnako nie je pravdou, že by navrhovateľku nezaopatril, ničím jej nad rámec určeného výživného neprispel a že sa o ňu nezaujíma. On z peňazí získaných z dedičstva kúpil a zariadil v Dubnici nad Váhom trojizbový byt, ktorý po rozvode nechal matke navrhovateľky. O navrhovateľku javil záujem ale jej matka mu to systematicky znemožňovala rôznymi spôsobmi. Niekoľkokrát zmenila adresu a on nemohol dcére ani poslať dopis. Chvilu s ňou písal cez email ale toto mu bolo zakázané a potom už s ním komunikovala len matka navrhovateľky a to len keď išlo o výživné. Otec navrhovateľky ďalej uviedol, že po rozvode s matkou navrhovateľky prevzal na seba všetky dlhy, ktoré im počas manželstva vznikli a tieto doplatil, a to len preto, aby uľahčil situáciu matke navrhovateľky. Otec navrhovateľky potom poukázal na súčasnú situáciu svojej rodiny, ktoré je ovplyvnená korona krízou. Jeho manželka musela byť so synom R. niekoľko mesiacov doma, keďže sa zatvorili školy. Manželka potom dostala v skúšobnej dobe výpoveď bez udania dôvodu a zahlásila sa na úrade práce. V rovnakej dobe prišiel o prácu aj on, takže následne boli niekoľko mesiacov bez príjmu, dostali sa do veľmi ťaživej situácie až nakoniec museli požiadať asociáciu DIEŤA V TIESNI o finančnú pomoc pre maloletého Ondreja. Narástli im dlhy, za niekoľko mesiacov majú dlh na nájomnom, elektrine, plyne, telefóne a podobne. Maloletému R. nie sú schopní zaplatiť žiadny krúžok, na obedy v škole si museli požičať. Ďalej otec navrhovateľky poukázal na to, že výživné má síce platiť k rukám dcéry, ale nikde v rozhodnutí nie je uvedené číslo účtu a on už na účet jej matky platiť nechce. Chce tiež, aby matka navrhovateľky mu naďalej zasielala údaje o štúdiu navrhovateľky. Požaduje doklad o štúdiu dvakrát ročne a tento zasielať spoločne s kópiou vysvedčenia. Nakoniec otec navrhovateľky spochybnil náklady jej matky na nákup liekov, nie je mu známe prečo by mala navrhovateľka lieky užívať. Spochybnil aj výdavky navrhovateľky na prax, konkrétne nákup farieb, čo by malo platiť učilište. Tiež vreckové 30,- eur pre navrhovateľku je podľa neho neadekvátne, keď toľko on zaplatí za obedy syna R. v škole. Podľa neho by si navrhovateľka mohla zlepšiť svoju situáciu, keby brigádovala.

8. K odvolaniu svojho otca sa vyjadrila navrhovateľka. Uviedla, že podľa nej by si mal odvolateľ ako správny otec plniť svoje povinnosti. Je sklamaná, že ako otec nedokáže jednu jedinú vec pre ňu spraviť, poslať výživné. Poukázala na to, že nevie o tom, že by sa otec na ňu niekedy informoval. Pokiaľ ide o korona krízu, táto je rovnako na Slovensku ako v Čechách. Jej mama stále robí v jednej firme a aj keď ona sama má problémy, pracuje a stará sa. Ona sama si nemôže nájsť brigádu, pretože je korona kríza a tiež je po operácii chrbtice a má obmedzenia. Musela som absolvovať kúpele, nemocnicu. Okrem toho mám problémy zo zubami, čo je drahá záležitosť. Má ísť na strojček, len momentálne na to nemá financie. Veci na prax si musí kupovať a aj mimo toho potrebuje veci osobnej potreby. Je kadernička, pri práci sa zašpiní farbami, roztokmi na vlasy. Nemôže chodiť tri roky v jednom tričku, nohaviciach. Treba jej dokupovať hrebene, kefy, sponky a pinetky, nožnice, efiláčne nožnice a iné pomôcky. A za celé tri roky si na praxi nezarobila, čo potvrdí aj majsterka.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP/ a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi

súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam otca navrhovateľky ako osoby povinnej výživným dodáva nasledovné:

11. Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

13. Tak ako vyplýva z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine, rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno zmeniť v prípade, ak sa zmenia pomery. Citované zákonné ustanovenie § 78 Zákona o rodine vychádza z predpokladu, že výživné sa určuje vždy podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane maloletého dieťaťa, a to najmä v dôsledku pribúdajúceho veku a s tým súvisiacim nárastom jeho odôvodnených potrieb, tak aj na strane rodičov, a to napríklad zvýšením alebo znížením príjmu, pribudnutím alebo odbudnutím ďalších vyživovacích povinností.

14. Súd prvej inštancie správne v súlade s citovaným zákonným ustanovením zameral vykonávanie dokazovania k tomu, či na strane navrhovateľky ako osoby oprávnenej na výživné alebo na strane osôb povinných výživným voči nej - jej rodičov, došlo k takej zmene pomerov, ktorá by bola dôvodom na zvýšenie výživného otca na navrhovateľku.

15. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že k určeniu výživného otca na navrhovateľku došlo pred viac ako 8 rokmi a následne správne zisťoval a porovnával pomery všetkých zúčastnených, ktoré sú relevantné pre určenie výživného otca na navrhovateľku. Zistené zmeny pomerov zúčastnených súd prvej inštancie správne posúdil, keď dospel k záverom, že uplynulú dobu vzrástli náklady na úhradu odôvodnených potrieb navrhovateľky a zároveň na druhej strane vzrástli aj možnosti otca navrhovateľky tieto náklady uspokojovať plnením výživného. Navrhovateľka je dnes o viac ako 8 rokov staršia ako pri ostatnom určení výživného otca súdom, a nevyhnutne tak objektívne vzrástli náklady na uspokojovanie jej odôvodnených potrieb. Stala sa študentkou strednej školy, učí sa za kaderničku a aj v súvislosti s touto skutočnosťou jej preukázane vznikajú náklady na ošatenie, pracovné pomôcky a podobne. Tieto zvýšené náklady na výživu navrhovateľky nemôže pokrývať len jej matka, u ktorej nebol oproti predchádzajúcemu stavu zaznamenaný žiadny výrazný nárast príjmu z pracovnej činnosti. Na druhej strane otec navrhovateľky má zamestnanie, kde môže dosahovať vyšší príjem ako v minulosti /v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom mal mzdu asi 15.480,- Kč mesačne, v súčasnosti má dojednanú pracovnú zmluvu so mzdou 146 Kč/hod. na 40 hodín týždenne, čo je 23.360,- Kč za 4 týždne/. Okrem toho súd prvej inštancie správne poukázal, že podľa inzerovaných pracovných ponúk na miesta predavač a skladník /ktoré otec už vykonával alebo vykonáva/, by sa otec navrhovateľky mohol zamestnať aj v zamestnaní s vyšším príjmom. Tiež bolo pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky správne prihliadnuté k tej skutočnosti, že možnosti otca plniť vyživovaciu povinnosť na navrhovateľku vzrástli aj z toho dôvodu, že mu skončila jedna vyživovacia povinnosť, na syna Jindřicha, ktorú si plnil v súdom určenej sume 1.800,- Kč, čo v podstate predstavuje asi 69 eur /v prepočte kalkulačkou Národnej banky Slovenska na jej internetovej stránke ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu/, teda takmer celú sumu zvýšenia výživného, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie.

16. Podľa odvolacieho súdu skutočnosti týkajúce sa rodiny otca navrhovateľky a ovplyvnenia jej situácie koronou krízou sú len dočasného, prechodného charakteru, čo nemôže mať vplyv na stanovenie výživného otca na navrhovateľku. Tomuto záveru svedčí aj tá skutočnosť, že podľa listín, ktoré otec navrhovateľky doložil k svojmu odvolaniu je jeho manželka už opätovne zamestnaná a v auguste 2020 mala príjem zo zamestnania 19.473,- Kč v čistom/. Rovnako odvolací súd musí hodnotiť aj ďalšie odvolacie námietky otca navrhovateľky ako nedôvodné. Na určenie vyživovacej povinnosti otca na navrhovateľku nemôže mať vplyv to, že matka navrhovateľky mu titulom dohody o vyporiadaní BSM po rozvedení manželstva stále dlží značné peňažné prostriedky. Nejedná sa o dlh navrhovateľky a ani

jej otec si nemôže na takúto svoju pohľadávku voči matke navrhovateľky započítavať svoje záväzky na výživnom voči navrhovateľke, či žiadať zohľadniť existenciu takéhoto dlhu.

17. Pokiaľ ide o požiadavku otca navrhovateľky, aby ho matka informovala o štúdiu navrhovateľky, tak v zmysle § 24 ods. 5 Zákona o rodine má rodič právo na informácie o dieťati od druhého rodiča len v prípade, že ide o maloleté dieťa, čo navrhovateľka už nie je. Matka navrhovateľky preto už nie je povinná mu takéto informácie poskytnúť a či mu ich poskytne sama navrhovateľka je výlučne na jej vôli, súd jej túto povinnosť uložiť nemôže. Čo sa týka poukazovania výživného k rukám navrhovateľky, v prípade, že oprávnená osoba nepožadovala poukazovať výživné na svoj bankový účet, súd ukladá povinnosť platenia výživného povinnej osobe k rukám osoby oprávnenej a v tomto zmysle bude musieť otec navrhovateľky zasielať z Českej republiky výživné navrhovateľke na jej meno niektorou s dostupných služieb ako napríklad Western union, ale otec navrhovateľky sa stále môže s navrhovateľkou dohodnúť aj na inom spôsobe platenia výživného /napríklad aj na bankový účet/.

18. Posúdením všetkých uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že zvýšenie výživného otca na navrhovateľku zo strany súdu prvej inštancie bolo dôvodné a zodpovedalo zákonným kritériám určovania výživného stanovenými v Zákone o rodine a z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).